

ผลของการใช้กลยุทธ์การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์ในการตรวจทานการเขียน
ด้วยตนเองที่มีต่อความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ของนิสิตในรายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง 2

จุฑารัตน์ คัมภีร์ภาพ*

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการใช้กลยุทธ์การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์ในการตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาด้วยตนเองของนิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง 2 โดยศึกษาจาก 4 ชิ้นงานเขียน ตลอดภาคการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการในการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาได้อย่างถูกต้อง ในกลุ่มทดลอง (Experimental Group) ที่ใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis, FSA กับในกลุ่มควบคุม (Control Group) ที่ใช้กลยุทธ์ทั่วไป ทั้งในระดับชั้นคู่ความสัมพันธ์ของหน้าที่ระหว่างหน่วยความหมาย (B) และระดับชั้นคู่ความสัมพันธ์ของรูปคำภายในหน่วยความหมาย (W) โดยผู้สอนใช้เอกสารประกอบการสอนวิธีการใช้กลยุทธ์ FSA โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC ในการหาค่าสถิติเชิงพรรณนาเพื่อหาค่าเฉลี่ย (means) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ ใช้ในการหาค่าสถิติเชิงอนุมาน เพื่อหาค่าความแปรปรวนซ้ำ (Repeated Measure ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่าในกลุ่มทดลอง ในการจับคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยความหมาย (Between Units of Meanings – B) ที่มีทั้งหมด 4 คู่ความสัมพันธ์ [Vt][Obj], [Vi][Zero Obj], [Main Cl][Co Conj] [Main Cl], [Main Cl][Sub Conj][Sub Cl] พบพัฒนาการของคู่ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลอง ที่ใช้กลยุทธ์ FSA กับ กลุ่มควบคุมระหว่างชิ้นงาน ($F(6,174) = 2.20$, $p = .045$) โดยพบว่า คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 1 [Vt] [Obj] เป็นคู่ความสัมพันธ์ที่ผู้เรียนมีพัฒนาการในทุกชิ้นงาน และได้คะแนนดีกว่ากลุ่มทดลอง กลุ่มทดลอง นอกจากนี้ ในคู่ความสัมพันธ์ [Vi][Zero Obj] และ [Main Cl][Co Conj][Main Cl] พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

*อาจารย์จุฑารัตน์ คัมภีร์ภาพ. อาจารย์ประจำ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนการจับคู่ความสัมพันธ์เชิงรูปคำ (form) ภายในหน่วยความหมาย (W-Within Units of Meanings) ที่มีทั้งหมด 10 คู่ความสัมพันธ์ คือ [(Det)(Sing CN)], [(Det)(UN)], [(Ving/Adj/Present Participle)(N)], [(N)(V.ing/Adj/Present Participle)], [(V.3/Adj/ Past Participle)(N)], [(N)(V.3/Adj/Past Participle)], [(Det)(Adv)(Adj) (N)(Prep) (Det) Adv)(Adj)N)], [(Adv) (V)], [(Adv) (Adj)], [(Adv) (Adv)] ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ระหว่างชิ้นงาน ของคู่ความสัมพันธ์ ที่ใช้กลยุทธ์ FSA แต่พบพัฒนาการระหว่างกลุ่ม ของคู่ความสัมพันธ์ ($F(9,261) = 7.73$, $p < .001$) ใน 5 คู่ความสัมพันธ์ คือ [(Det)(Sing CN)], [(V.ing/Present Participle/Adj)(N)], [(Det)(Adv) (Adj)(N)(Prep)(Det)(Adv) (Adj)(N)], [(Adv)(V)], [(Adv)(Adj)] ในกลุ่มทดลอง ที่มีคะแนนความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ เล็งเห็นว่าการใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) จึงควรใช้สำหรับนิสิตในการพัฒนาการเขียน และในอนาคตยังสามารถนำกลยุทธ์นี้ไปพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนทางภาษาอังกฤษต่อไปได้

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์, หน่วยความหมาย, คู่ความสัมพันธ์ของหน้าที่ระหว่างหน่วยความหมาย, คู่ความสัมพันธ์ของรูปคำภายในหน่วยความหมาย

Effects of Functional Sentence Analysis Strategy in FSA Self-editing for the Correctness of Grammatical Usage Among Students Studying Experiential English II

Abstract

The objectives of this research article is to reveal the effects of Functional Sentence Analysis Strategy (FSA) in FSA self-editing of grammatical features with difficulties among first-year Chulalongkorn University students studying in Experiential English II Course. Four writing products written every four-week period throughout the semester are compared for the improvement in the correct usage of grammatical features with difficulties between the experimental group using Functional Sentence Analysis (FSA) Strategy and the control group using general strategies both at the level of *Between Units of Meanings (B)* and the level of *Within Units of Meanings (W)*.

This research found that the relationships *Between Units of Meanings (B)* at the Function Level, all four pairs of grammatical features, [Vt][Obj], [Vi][Zero Obj], [Main Cl][Co Conj][Main Cl], [Main Cl][Sub Conj][Sub Cl] between groups, between pieces of writing products and between grammatical features from four writing products between the experimental group using the FSA and the control group unaided was ($F(6,174) = 2.20$, $p = .045$) was statistically significant. Overall, the Experiential Group had higher accuracy scores for grammatical features with difficulties for correct usage than in the Control Group, and that difference was statistically significant.

When analyzing pairs in terms of forms *Within Units of Meanings (W)* that there were ten pairs of relationships of grammatical features altogether. Those are [(Det)(Sing CN)], [(Det)(UN)], [(Ving/Adj/Present Participle)(N)], [(N)(V.ing /Adj/Present Participle)], [(V.3/Adj/Past Participle)(N)], [(N)(V.3/Adj/Past Participle)], [(Det)(Adv)(Adj)(N)(Prep)(Det)Adv(Adj)N)], [(Adv)(V)], [(Adv)(Adj)], [(Adv)(Adv)]. This study did not find a statistically significant between groups and writing products. However, the relationships between groups in five pairings which are ($F(9,261) = 7.73$, $p < .001$) were found. Again, the Experimental Group out-scored the Control Group, and this was statistically significant. Thus, this study found that

the application of the Functional Sentence Analysis (FSA) Strategy is effective in helping tertiary-level students to improve their grammar, and this strategy should be adapted for instructional programs to improve English writing skills of Thai students at the university level.

Keywords: Functional Sentence Analysis, FSA, Units of Meanings, Relations of Function between Units of Meanings, Relations of Forms within Units of Meaning

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำศึกษาพัฒนาการความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนด้วยการใช้กลยุทธ์วิเคราะห์โครงสร้างประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์ (Functional Sentence Analysis, FSA) โดยได้ทำการศึกษาวิจัยการใช้กลยุทธ์นี้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบปัญหาในการพัฒนาการว่า จากการตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในงานเขียนด้วยการใช้คู่ความสัมพันธ์ของหน้าที่หน่วยคำระหว่างหน่วยความหมาย (Between Units of Meaning-B) และ การใช้คู่ความสัมพันธ์ของรูปคำภายในหน่วยความหมาย (Within Unit of Meaning-W) พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์โดยรวมเพียงในบางคู่ชั้นงาน และ บางคู่ความสัมพันธ์ (จุฑารัตน์, 2562)

นอกจากนี้ ในงานศึกษาวิจัยดังกล่าว ยังพบข้อเสียที่ยังจำเป็นต้องศึกษาพัฒนาการจากการใช้กลยุทธ์วิเคราะห์โครงสร้างประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์ หรือ FSA เพิ่มเติมอีก โดยพบว่า มีบางคู่ความสัมพันธ์ที่ไม่พบความแตกต่างของพัฒนาการความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ ซึ่งอาจเนื่องด้วยผู้สอนใช้เวลาในการทำการฝึกฝนผู้เรียนในการใช้กลยุทธ์ FSA นี้ ในช่วงต้นของการเรียนการสอนเพียงสัปดาห์เดียว แม้จะได้มีการอธิบายในชั้นงานต่อ ๆ มา แต่ยังคงไม่เพียงพอ ผู้เรียนต้องการการฝึกฝน หลังงานเขียนแต่ละชิ้นเพิ่มเติมอีก ในลักษณะความผิดที่เกิดขึ้น จนพัฒนาการคงที่ ก่อนการทำงานชิ้นต่อไป

ในคู่ความสัมพันธ์ที่ยังเป็นปัญหา พบที่เป็นปัญหาและจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาวิจัยพัฒนาการใช้ต่อไป มีดังต่อไปนี้ คู่ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมาย (B) พบดังต่อไปนี้

Item 2 [Mt Unit] [Obj Unit] Item 3 [Vi Unit][Zero Obj] Item 4 [Main Cl][Co Conj Unit][Man Cl] และ Item 5 [Main Cl][Sub Conj Unit][Sub Cl]

ในคู่ความสัมพันธ์ภายในระหว่างหน่วยความหมาย (W) มีดังต่อไปนี้ Item ที่ 6 [(Det){Sing CN}] Item ที่ 7 [(Det){Pl CN}] Item ที่ 8 [{Det}{UN}] Item ที่ 10 [{Adj/ Present Participle/ V.ing}{N}] Item ที่ 13 [{(N){V.3/ Past Participle/ Adj}] Item ที่ 16

[[N]{prep}{N}] Item ที่ 17 [[Adv]{V}] ผู้เรียนอาจต้องการการการฝึกฝนการใช้ให้ถูกต้องมากขึ้น จึงจะมีความมั่นใจในการใช้ และ ใช้ได้มากขึ้น

มีบางคู่ความสัมพันธ์ที่พบว่าผู้ใช้ยังใช้ในปริมาณที่ไม่มากพอ ที่ยังไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ ในงานวิจัยก่อนหน้านี้ ซึ่งต้องนำมาวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ต่อไป มีดังนี้ Item ที่ 8 [[Det]{UN}] Item ที่ 11 [[N]{V.ing/Present Participle/Adj}] Item ที่ 12 [[V.3/Past Participle/Adj]{N}]

ในเรื่องความสามารถในด้านการเขียน พบในรายงานวิจัยว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาฯ ซึ่งเป็นระดับชั้นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (ปรียา และ คณะ, 2525) ฉะนั้น จึงมีความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการใช้ไวยากรณ์ซึ่งสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้ อีกทั้งจากรายงานการวิจัยเรื่องการประเมินผลความสามารถในการเขียน โดยการใช้ตัวบ่งชี้ทางไวยากรณ์ก่อนการเรียนวิชานี้ พบว่าหลังจากพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทางไวยากรณ์แล้ว ผลที่ได้อยู่ในระดับความสามารถที่สูงขึ้น (สถาบันภาษา จุฬา, 2523)

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะลักษณะไวยากรณ์ที่พบว่าเป็นปัญหาอันเป็นผลจากงานวิจัยชิ้นแรกที่กำลังถึงข้างต้นแล้ว ดังนั้น เพื่อพัฒนาให้เกิดผลในการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง จึงควรใช้กลยุทธ์ที่ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน และ มีการกำหนดจำนวนขั้นต่ำของการใช้ เพื่อให้แสดงถึงพัฒนาการ เนื่องจาก จากงานวิจัย (วีณา ปรรณกุล, 2542) พบว่าผู้เรียนเลือกใช้ไวยากรณ์ที่ง่าย เพื่อเลี่ยงข้อผิดพลาดในการเขียนจากการใช้ไวยากรณ์ที่ซับซ้อน อันอาจเนื่องมาจากผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะทางด้านภาษา รวมทั้งโครงสร้างทางไวยากรณ์

จึงเห็นได้จากรายงานการศึกษาวิจัยข้างต้นว่า การนำกลยุทธ์การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์ (Functional Sentence Analysis, FSA) มาใช้ในงานวิจัยนี้ ทำให้ การใช้ภาษาเป็นเรื่องของ การใช้ไวยากรณ์ที่รวมเอาองค์ประกอบของ “ความหมาย” (meaning) เข้าไป เพื่อให้เกิดการใช้ที่ถูกต้องในระดับความหมายด้วย มากกว่าการมองการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจจากเหตุผลความสัมพันธ์ทั้งในเชิงรูป (form) ไวยากรณ์ที่ใช้ และ ความหมายของแต่ละหน่วยของหน้าที่ (function) ในประโยค และ การใช้การวิเคราะห์โครงสร้างประโยค ยังเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ดังได้กล่าวถึงในงานวิจัยข้างต้นแล้ว กลยุทธ์ FSA นี้ จึงเป็นกลยุทธ์ในการตรวจทานการเขียน ที่สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการได้ด้วยตนเองในที่สุด

กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis หรือ FSA นี้ ปรับเปลี่ยนมาจากพื้นฐานทฤษฎี Functional Grammar ของ M.A.K. Halliday (Butt *et.al.*, 2000 และ Halliday, 2014) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญของไวยากรณ์ในเชิงคู่ความสัมพันธ์ และ ผู้วิจัยได้ปรับตามพื้นฐานความเข้าใจและชื่อเรียกทางไวยากรณ์ตามที่คุณเรียนไทยรู้จัก เพื่อปรับลดความซับซ้อนตามทฤษฎีในการนำมาใช้ให้ง่ายขึ้น และ เพื่อให้เข้ากับลักษณะโครงสร้างประโยคที่ผู้เรียนไทย

เคยเรียนรู้มา อันจะทำให้สามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้นโดยเฉพาะเมื่อนำมาใช้กับหลัก Functional Sentence Analysis (FSA) ในการตรวจทานการเขียน

ในส่วนการกำหนดชิ้นงานของผู้เรียนในการทำวิจัย จำนวน 4 ชิ้นงาน นั้น เพื่อให้เกิดพัฒนาการที่ต่อเนื่อง และ เป็นการยืนยันผลที่ค่อนข้างแน่นอน ดังกล่าวไว้ในข้างต้น เพื่อหาวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยที่เหมาะสมที่สุด (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2536) ซึ่งใช้จำนวน 4 ชิ้นงานเช่นเดียวกันในการทำการศึกษาวิจัย

ในส่วนของลักษณะการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนใช้ลักษณะไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาที่ทำการศึกษาในงานวิจัยนี้ จึงมีความจำเป็นต้องทำการฝึกฝนผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ก่อนใช้กลยุทธ์ FSA โดยทำในลักษณะกลุ่มทดลองที่ใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) ในการตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ในการเขียน กับ กลุ่มควบคุมที่ใช้การตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนด้วยกลยุทธ์ทั่วไป เพื่อศึกษาพัฒนาการให้เห็นอย่างเด่นชัด ทั้งนี้ผู้สอนได้ทำการตรวจ และ อธิบาย ชิ้นงานเขียนตลอดภาคการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดระดับความสามารถและเปรียบเทียบผลของพัฒนาทางการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง (วิณา พรารณกุล, 2542) อันจะทำให้เกิดผลของการพัฒนาดังกล่าวในระยะยาว (long-term development) ต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่ง ใน 4 ทักษะ ในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานสำหรับนิสิตปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยพื้นฐานลักษณะการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย เป็นการเรียนการสอนในระดับย่อหน้า (paragraph writing) จากประสบการณ์ตรงของผู้เขียนตำรา แม้จะมีการเรียนการสอนไวยากรณ์ในหัวข้อที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ในบางหัวข้อ แต่ผู้เรียนก็ยังคงมีความจำเป็นอยู่มากที่ต้องได้รับการแก้ไข และปรับปรุงให้ได้ตามมาตรฐานของผู้จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับการศึกษาคือต่อหรือเพื่อใช้ในการทำงานต่อไป

ในเรื่องทักษะการเขียน ในกลุ่มผู้เรียนไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียนนับเป็นปัญหาที่รุนแรงเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น (Pawapatcharandom, 2007) และ มีความต้องการพัฒนาทักษะทางการเขียนมากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษ (สุดฤทัย, 2556) ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและมีความซับซ้อนที่สุด ในการที่จะสามารถเรียนรู้และนำทักษะนี้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ในกลุ่มผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกในระดับมหาวิทยาลัย (Sermsook, 2017)

ปัญหาทางด้านไวยากรณ์เป็นปัญหาหนึ่งของทักษะการเขียน และเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนมากที่สุดในผู้เรียนระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษทั้งระดับสูง ปานกลาง และ ต่ำ (สุภาณี, 2542-2543) ส่วนปัญหาทางด้านทักษะ

การเขียนที่นิสิตใช้ในงานเขียน พบว่าในระดับมหาวิทยาลัย มีความจำเป็นที่ต้องปรับปรุง (อัจฉรา, 2529) จากงานศึกษาวิจัยของผู้เรียนไทยทางด้านกรเขียนภาษาอังกฤษทั้งในระดับ มหาวิทยาลัยและในระดับที่ต่ำกว่า พบที่ผิดในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยเป็นจำนวนมาก (full of errors) ส่วนลักษณะความผิดที่พบมากเป็นความผิดในระดับประโยค (อับดุลสา ตา 2542, ลักขณวณิช 2531, บุญลวง 2541. ศรีนนท์ 2542, Lush 2545)

ในเรื่องการใช้ไวยากรณ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษในกลุ่มผู้เรียนไทย พบว่า ยังเป็น ปัญหาอยู่มากในระดับอุดมศึกษา สามารถแก้ไขข้อผิดในการเขียนภาษาอังกฤษโดยการ วิเคราะห์เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบวิธีการใช้ภาษา อันจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการในการใช้ภาษา ให้ถูกต้องได้ (อัจฉรา, 2356) และในเรื่องความสามารถในด้านการเขียน พบว่ามีระดับ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ กลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ปรียาและคณะ. 2525) โดยเฉพาะในเรื่องของลักษณะความผิดในทางการใช้ไวยากรณ์ พบว่ามี การใช้ไวยากรณ์ผิดในเรื่องต่าง ๆ มาก (นงลักษณ์, 2555) และเป็นความผิดที่พบมากที่สุด จากผลการวิจัยข้อผิดพลาดที่เกิดจากงานเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบความผิดในเรื่องการใช้กาล (tense) การผันคำกริยา การเรียงลำดับคำในประโยค การใช้ประเภทของคำ และ ความสอดคล้องของ ประธานและคำกริยา (กมลวัน, 2561) ในส่วนของพัฒนาการในการใช้ไวยากรณ์ ซึ่งเป็น ลักษณะความผิดที่ยังต้องการแก้ไขในงานการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 ศึกษา ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการใช้ในชีวิตจริง 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีหลาย ลักษณะความผิดที่ตรงกับการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหา ในเรื่องการใช้ส่วนของคำขยาย (modifier) ที่ไม่ถูกรูปของการใช้ เช่น การใช้รูปคำ past participle กับ present participle ในหน้าที่คำคุณศัพท์ (adjective) ไม่ถูกต้อง และ การวางตำแหน่งคำขยายผิด (misplaced modifier) (จุฑารัตน์, 2562) หากได้รับการสอนและฝึกการใช้ในเรื่องที่ได้รับการสอน กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเขียนประโยครูปแบบต่างๆ พบว่าจากผลการวิจัยกับ นักศึกษาครูสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น พบว่าแม้สามารถผ่านเกณฑ์ที่ กำหนดแต่อยู่ในระดับต่ำ (ดวงกมล, 2554)

เกี่ยวกับความผิดในการใช้คำกริยาผิดในเรื่องการใช้ tense การใช้กริยาช่วย (V. to be) เกินจำเป็นการ และไม่ใส่คำกริยาในประโยค (verb missing) การใช้ความสอดคล้องของ ประธานและกริยา (subject-verb agreement) ใช้ไม่ถูกต้อง การใช้ to หลังกริยาช่วย (modal verb) การใช้ has/have แทนคำว่า there is/there are

ความผิดที่เกี่ยวกับการใช้คำนาม มีดังนี้ การใช้คำนำหน้าคำนาม (article) ไม่ถูกต้อง การใช้คำบุพบท (preposition) ไม่ถูกต้อง การใช้ส่วนต่าง ๆ ของคำ (part of speech) ไม่ ถูกต้อง การไม่เปลี่ยนคำนามให้อยู่ในรูปพหูพจน์หลังการใช้คำคุณศัพท์บอกปริมาณ

ความผิดที่เกี่ยวกับคำเชื่อมประโยค (conjunction) พบว่า มีการใช้คำเชื่อมคำ (preposition) ในตำแหน่งคำเชื่อมประโยค เช่น การใช้ because of ไม่ถูกต้อง มีการใช้ลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับการใช้ตัวบ่งชี้ (determiner) เช่น พบว่า มีการใช้ another, other ไม่ถูกต้อง มีการใช้คำสรรพนามซ้ำซ้อนในประโยคคุณาประโยค (relative clause) ใช้คำคุณศัพท์บอกปริมาณ (quantitative adjective) ไม่ถูกต้อง มีการเขียนประโยคต่อเนื่องเรื่อย ๆ (run-on sentence) ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ (capital letter) ไม่ถูกต้อง ไม่ใส่เครื่องหมายจุลภาคในประโยคความรวม (compound sentence) หรือ หลัง ข้อความเกริ่นนำ (introductory statement)

การสอนโครงสร้างประโยคจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นเรื่องของความรู้อยู่เกี่ยวกับการจัดระเบียบภาษา รวมทั้งการเชื่อมประโยคในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพในการเขียนของผู้เรียน ในระดับอุดมศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษทั้งในระดับสูงและในระดับต่ำ (อติศรา, 2547) ฉะนั้น สิ่งที่เป็นตัวชี้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาได้ดีที่สุด จึงเป็นความรู้ทางด้านไวยากรณ์ (สุมิตรา, 2537) ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนไวยากรณ์และการเขียนมีประโยชน์ค่อนข้างมากและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง (จรรยา, 2549) รวมทั้งมีความต้องการความรู้ทางด้านโครงสร้างทางภาษาค่อนข้างมากด้วยเช่นเดียวกัน (จุฑารัตน์, 2556) ซึ่งปัญหาความเข้าใจทางด้านโครงสร้างประโยคและทางด้าน การเขียนนี้ พบในระดับการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโทเช่นเดียวกันว่าต้องการแก้ไข (ทรงพร, 2539)

การใช้ไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนไทย ยังเป็นปัญหาอยู่มากในระดับอุดมศึกษา ฉะนั้นการแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ในวัยที่สามารถใช้การคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบวิธีการใช้ภาษา อาจช่วยส่งเสริมพัฒนาการในการใช้ภาษาให้ถูกต้องได้ (อัจฉรา, 2356) โดยเฉพาะลักษณะของความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่หลากหลายในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าที่ต้องการวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง (นงลักษณ์, 2555)

ในการพัฒนาทักษะทางด้านไวยากรณ์พบว่า การได้รับการชี้ลักษณะความผิดทางไวยากรณ์นั้น ๆ (error feedback) เพื่อการแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป ทั้งโดยครูผู้สอนเอง (Sermsook, 2017) หรือ จากเพื่อนในชั้นเรียนแล้วจึงให้ครูตรวจอีกครั้งหนึ่ง (peer-teacher feedback) โดยการอธิบายลักษณะความผิดนั้น ๆ (Boompattananporn, 2008) และ การยกตัวอย่างการใช้ไวยากรณ์ในลักษณะความผิดที่บ่งชี้ไว้ด้วย จะเป็นการช่วยให้เกิดการพัฒนาการทางด้านไวยากรณ์ได้อย่างดีขึ้นด้วย (อัจฉรา, 2537)

ในส่วนรูปแบบการเรียนรู้ (learning model) ในการพัฒนาความสามารถทางทักษะการเขียน การสอนโครงสร้างประโยค จึงเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ โดยพบว่าในการใช้

โปรแกรมการตรวจการเขียนด้วยตนเอง (self-assessment program) ทำให้เกิดพัฒนาการในการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนที่ถูกต้องขึ้น (Honsa, 2013) ซึ่งในตำราเล่มนี้ใช้รูปแบบการแก้ไขการเขียนด้วยตัวเองเพื่อพัฒนาการเขียน (self-correcting) จากการใช้กลยุทธ์การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์ (Functional Sentence Analysis, FSA) โดยเป็นผลการวิจัยการใช้กลยุทธ์นี้ จากการตรวจทานงานเขียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นในความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ในบางลักษณะของการใช้ ในขณะที่ยังมีลักษณะการใช้อีกมากที่ยังต้องการการแก้ไข ทั้งการใช้คู่ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมาย (Between Units of Meaning-B) และการใช้คู่ความสัมพันธ์ภายในหน่วยความหมาย (Between Units of Meaning-W) ดังลักษณะความผิดที่กล่าวข้างต้นที่ได้นำมาทำการวิจัยต่อเนื่อง (จุฑารัตน์, 2558)

ฉะนั้น การให้ความรู้ เพิ่มการฝึกฝนที่ใช้วิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ จะทำให้สามารถตรวจสอบความสัมพันธ์ของการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนประโยคได้ อันทำให้การเขียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้ (Butt *et.al*, 2000) ผู้เรียนไทยจึงจำเป็นต้องตระหนักถึงลักษณะความผิดทางด้านกรเขียนตั้งแต่ในระดับประโยคให้มากขึ้น และในกระบวนการเขียนขั้นสุดท้ายในการตรวจทานแก้ไขการเขียน หากผู้เรียนใช้วิธีการตรวจทานที่สามารถตรวจสอบการใช้ไวยากรณ์ได้อย่างครบถ้วน ย่อมทำให้การเขียนนั้นถูกต้องสมบูรณ์ได้ (จุฑารัตน์, 2539)

เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผล คือ การที่ครูผู้สอนที่เป็นผู้มีบทบาทมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอน ที่จะสามารถช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และมีประสิทธิภาพได้ ด้วยแนวคิด (approach) เกี่ยวกับการเรียนรู้ ทฤษฎี หลักการ เกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา วิธีการสอน (method) แผนการสอน กระบวนการในการนำเสนอเนื้อหาการเรียนการสอน และ กลยุทธ์ (strategy) หรือ กลวิธีสอน (technique) ในการจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของผู้สอนที่สอดคล้องกัน

การใช้กลยุทธ์การตรวจทานการเขียนด้วยตนเอง ด้วยวิธีวิเคราะห์ประโยคแบบ Functional Sentence Analysis หรือ FSA เป็นการที่ผู้เรียนใช้วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคำทั้งในระดับภายในหน่วยความหมาย (Within Unit of Meaning – W) และ ระดับระหว่างหน่วยความหมาย (Between Unit of Meaning-B) และ เมื่อรู้ข้อผิดพลาดของตนแล้ว และนำไปฝึกฝนในลักษณะความผิดนั้น ๆ จนกระทั่งความผิดพลาดลักษณะนั้นหมดไป ทำให้สามารถแก้ข้อผิดพลาดไปได้ทีละเรื่อง และสามารถช่วยการเขียนประโยคภาษาอังกฤษถูกต้องสมบูรณ์ได้ในที่สุด

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง (sampling group) ที่นำกลยุทธ์ FSA ไปใช้แล้วได้ผลมากที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถปานกลางที่พยายามใช้กลยุทธ์ FSA นี้ในการเขียนและตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง กลุ่มรองลงมา

คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถต่ำ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถสูงจะใช้กลยุทธ์ของตนเอง และ ไม่พยายามที่จะเรียนรู้กลยุทธ์ใหม่ๆ (จุฑารัตน์, 2562)

การเรียนรู้กลยุทธ์ในการนำหลักไวยากรณ์มาใช้ เพื่อแก้ไขที่ผิดพลาดในการเขียนประโยค จะช่วยลดปัญหาการแทรกแซงของหลักการใช้ภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่ได้ ซึ่งโดยปกติเป็นสิ่งที่ยากหลีกเลี่ยงได้ยาก เนื่องจากความผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการเขียนระดับประโยค มาจากอิทธิพลของกระบวนการเรียนรู้ของภาษาแม่ (mother language or L1 interference) (Ellis, 1997)

ฉะนั้น ในการพัฒนาให้เห็นความเปลี่ยนแปลง งานวิจัยนี้จึงดูพัฒนาการเปลี่ยนแปลงระยะยาว (long-term development) ตามช่วงเวลาของการสอนโดยวิเคราะห์จากงานเขียนของผู้เรียน จำนวน 4 ชิ้น ตลอดภาคการศึกษา ในระยะเวลา 4 สัปดาห์ ต่อหนึ่งชิ้น หลังจากการสอน และ การฝึกฝนการใช้กลยุทธ์ FSA หรือ Functional Sentence Analysis ให้กับผู้เรียน ก่อนการเริ่มงานเขียน

หลักการ แนวคิด และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ FSA นี้ มีพื้นฐานมาจากทฤษฎี Functional Grammar ของ M.A.K. Halliday ที่ ไวยากรณ์ (grammar) เป็นกลไกที่ทำให้เกิดความหมาย ที่มีแนวคิดว่า ภาษาเป็นระบบ (system) ที่เกิดจากการใส่รหัส (encoding) จึงทำให้เกิดความหมาย (meaning) จากการใช้คำตาม ‘ความหมายของคำ’ (meaning of words) ซึ่งมาจาก ‘คำ’ (wordings) และ แสดงออกเป็นภาษา (language) ด้วยการใช้ไวยากรณ์ (grammatical sequences) (Halliday, 2014)

ด้วยหลักแนวคิด functional grammar ที่มีเหตุผลว่า ‘องค์ประกอบของการใช้ภาษาสามารถอธิบายได้’ จาก ‘การที่ภาษาถูกใช้’ จึงเป็นที่มาของการนำมาประยุกต์ใช้ในกลยุทธ์ Functional Sentence Analysis หรือ FSA ซึ่งเป็นผลงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ประโยคในเชิงความสัมพันธ์ด้วยกลยุทธ์ Functional Sentence Analysis, FSA ในการตรวจทานการเขียน (The Use of Functional Sentence Analysis, FSA in Editing) ในปี 2558 และเรื่องผลของการใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) ในการตรวจทานการเขียนด้วยตนเอง ที่มีต่อความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ของนิสิตในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง II (Effects of FSA Self-editing for the Correctness of Grammatical Usage among Students Studying Experiential English II) ในปี 2562

หลักการของ Functional Sentence Analysis หรือ FSA อยู่บนพื้นฐานหลักการของ Functional Grammar โดยมีทิศทางของกระบวนการศึกษาเริ่มต้นจาก ‘ความหมาย’ (a system of meaning) แล้วจึงไปวิเคราะห์หรือตีความจาก ‘รูปคำ’ (forms) ที่เป็นที่มาของความหมาย แล้วจึงไปตั้งคำถามว่า ‘ความหมายเหล่านี้ถูกแสดงออกมาอย่างไร’ จึงทำให้มุมมอง

เกี่ยวกับรูปของภาษา (forms of language) อยู่ในลักษณะ ‘เหตุของการใช้ภาษา’ ไปสู่ ‘ผล หรือ การแสดงออกของภาษา’ (means to an end) มากกว่า การวิเคราะห์ภาษาที่ ‘ตัวภาษาเอง หรือ การที่ภาษาถูกแสดงออกมา’ (an end) เท่านั้น ดังนั้น คำทางเทคนิคที่ใช้กับไวยากรณ์ลักษณะนี้ จึงเรียกว่า ‘synesis’ ซึ่งเป็นแนวคิดหลักการของ functional grammar จึงเป็นการวิเคราะห์ภาษาจาก ‘ภาพกว้างไปสู่สิ่งที่เฉพาะเจาะจง’ (from general to specific) ด้วยหลักการว่า คำเกิดจากการใส่รหัส (encoded) ด้วย ‘โครงสร้างความหมาย’ (semantic structure) และ ‘ระบบของความหมาย’ ฉะนั้น การหา ‘เหตุผล’ (sense) ที่อยู่เบื้องหลังของความหมายนั้น ๆ จึงเป็นสิ่งที่มีความหมายและเป็นธรรมชาติของไวยากรณ์ (natural grammar)

หลักพื้นฐานจึงถือตามองค์ประกอบของ ‘ความหมาย’ โดยให้ความสำคัญกับ ‘ความหมาย’ (meaning) เป็นลำดับแรก ตามหน้าที่ (function) ของหน่วยความหมาย (unit of meaning) แล้วจึงมองย้อนกลับไปที่ ‘form หรือ รูปคำ หรือ ไวยากรณ์’ จึงเกิดคำถามว่า ‘ความหมาย’ เหล่านั้น มี ‘รูปของคำที่ทำให้เกิดภาษา’ (form of language) อย่างไร เนื่องจากการใช้ภาษาโดยรวมองค์ประกอบของ ‘ความหมาย’ เข้าไป เพื่อให้เกิดการใช้ที่ถูกต้องในระดับความหมายด้วย มากกว่าการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว (Butt et.al. 2000)

เพื่อให้ทฤษฎีนี้สามารถนำมาใช้ง่ายขึ้น และ เข้ากับลักษณะโครงสร้างประโยคที่ผู้เรียนไทยเคยเรียนรู้มา ตามพื้นฐานความเข้าใจที่ผู้เรียนไทยรู้จัก และเพื่อให้สามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎี Functional Grammar และ หลักการของ grammatical functions มาปรับใช้กับกลยุทธ์ FSA (Functional Sentence Analysis) โดยวิเคราะห์โครงสร้างประโยคเป็น 2 ระดับชั้น ระดับชั้นที่ 1 เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ ‘ระหว่าง [หน่วยความหมาย] หนึ่ง’ กับ ‘อีก [หน่วยความหมาย]’ แล้วจึง วิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในหน่วยความหมายที่ ‘รูปคำ’ หรือ ‘form’

ฉะนั้น “ความสัมพันธ์ตามหน้าที่ หรือ function ของแต่ละหน่วยความหมาย” จึงกำหนด “รูปคำ หรือ form” ที่อยู่ภายในหน่วยความหมายนั้น ๆ และอธิบายได้ว่าเพราะ “หน้าที่ หรือ function” นั้น ๆ จึงต้องมี “รูปคำ หรือ form” นั้น ๆ

การนำกลยุทธ์นี้มาปรับใช้กับผู้เรียนไทยในการตรวจทานการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและในที่สุดนำไปใช้ได้ถูกต้อง เพื่อประสิทธิผลที่สูงที่สุด

การเชื่อมโยงการศึกษามาเป็นปัญหาวิจัยในครั้งนี้

จากงานศึกษาวิจัยข้างต้น และ จากการเห็นความจำเป็นในเรื่องการพัฒนาการลักษณะการใช้ไวยากรณ์ที่ยังเป็นปัญหาดังที่งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาด้วยการใช้กลยุทธ์ FSA ช่วยในการเรียนการสอน เพื่อให้การใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งเป็นความจำเป็นพื้นฐานในทุกทักษะของการใช้ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตแนวคิด ในการใช้การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์

ขอบเขตแนวคิดการวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคแบบ Functional Sentence Analysis ใช้ตัวย่อว่า FSA ผู้วิจัยทำการอธิบายขั้นตอน วิธีการ แล้วฝึกฝนผู้เรียนตามคู่มือที่ได้สร้างขึ้น โดยใช้เวลาฝึกฝนการวิเคราะห์ เพื่อการตรวจทานการเขียน ตามคู่มือความสัมพันธ์ที่ต้องการศึกษา ในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคแบบ FSA เป็นการวิเคราะห์ที่ส่งผลโดยตรง ต่อความสำเร็จในการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหา ในกลุ่มทดลอง โดยศึกษาระดับความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาได้อย่างถูกต้อง และ ศึกษาพัฒนาการในการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาได้อย่างถูกต้องจากการใช้กลยุทธ์ FSA ในการใช้การตรวจทานด้วยคู่มือความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยคำ (B) และ ภายในหน่วยความหมาย (W)

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากร พลวิชัยและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และ เกณฑ์การประเมินผล ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นิสิตชั้นปีที่ 1 ศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง II (Experiential English II) จำนวน 2 ตอนเรียน ของคณะนิติศาสตร์ ตอนเรียนที่ 132 จำนวน 14 คน และ คณะรัฐศาสตร์ ตอนเรียนที่ 60 จำนวน 17 คน รวมทั้งสิ้น 31 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

ชิ้นงานเขียน 4 ชิ้น ตลอดภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558 ที่ผู้เรียนต้องเขียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง II (Experiential English II) ทั้งในกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการตรวจทานการเขียนด้วยกลยุทธ์ทั่วไป และ ในกลุ่มทดลอง ที่ตรวจทานการเขียนด้วยกลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) โดยผู้สอนทำการสอน และกำหนดช่วงเวลาการเขียนทุก 4 สัปดาห์ ของงานเขียนชิ้นที่ 1, 2, 3 และ 4 ที่มีเนื้อหาการเขียนต่างกัน แต่มีระดับความยากง่ายใกล้เคียงกัน และ ความยาวประมาณ 150-200 คำ ที่เท่ากัน เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงของการพัฒนาการในการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหา จากแต่ละชิ้นงาน และ แต่ละลักษณะปัญหาการใช้ไวยากรณ์โดยรวม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำชิ้นงานเขียนของผู้เรียนชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ ตอนเรียนที่ 132 และ คณะรัฐศาสตร์ ตอนเรียนที่ 60 ข้างต้น จำนวนคนละ 4 ชิ้นงาน ที่มีระดับความสามารถที่ใกล้เคียง

กัน ตลอดภาคการศึกษา จากบทเรียน (writing product) ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง II (Experiential English II) โดยมีระยะเวลา ดังนี้

1. หัวข้อที่เขียน เขียนในหัวข้อเดียวกัน ทั้ง 4 ชิ้นงานเขียน โดยงานเขียนชิ้นที่ 1 เป็น Pretest งานเขียนชิ้นที่ 2, ชิ้นที่ 3 เป็นงานเขียนที่ผู้เรียนทั้ง 2 ตอนเรียน เขียนตามบทเรียน และ ชิ้นที่ 4 เป็น Posttest

2. ผู้วิจัย จัดทำแบบฝึกหัดการใช้ลักษณะไวยากรณ์ที่เป็นปัญหา ฝึกฝนผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ได้ถูกต้อง โดยแสดงด้วยการใช้ลักษณะไวยากรณ์ (grammatical feature) ที่มีลักษณะการใช้ ต่อความถูกต้องอย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อแสดงว่าผู้เรียนใช้ได้ถูกต้องแน่นอน สำหรับการเขียน 1 ย่อหน้า ความยาวไม่เกิน 150-180 คำ ตามข้อกำหนดของการเขียน Writing ในรายวิชานี้

3. ในการฝึกฝน และ การใช้กลยุทธ์ FSA ผู้วิจัยทำการฝึกการใช้กลยุทธ์ FSA ให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียน เรียนรู้ขั้นตอนการทำ FSA Self-editing ซึ่งทำการสอนเฉพาะกลุ่มทดลอง และทำการสอนเพิ่มเติม ในการเขียนแต่ละชิ้นงานของทั้ง 4 ชิ้นงาน และเขียนอธิบายในชิ้นงานของแต่ละคน แต่ละชิ้นงาน

นอกจากนี้ ยังนำชิ้นงานที่มีลักษณะความผิดพลาดไวยากรณ์มาอธิบายในห้องเรียน สำหรับผู้เรียนที่อาจจะยังไม่ได้ใช้ลักษณะไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาที่ทำการศึกษาวิจัยเกิดขึ้น เนื่องจากยังไม่เกิดการเรียนรู้ในตอนนั้น เพื่อจะได้เกิดการเรียนรู้จากลักษณะความผิดได้ (learning from mistakes)

โดยในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคด้วยการใช้กลยุทธ์ FSA นี้ ผู้เรียน ใช้สัญลักษณ์ [] ด้วยปากกาสีแดง ซึ่งตามหลักการเรียนรู้ของการทำงานของสมอง (cognitive learning) สมองทำงานเป็น network และ บันทึกเป็นภาพ (mapping) รวมทั้งบันทึกภาพสีได้ดีกว่า ภาพขาวดำ

ทั้งเพื่อให้ผู้วิจัยทราบว่า ผู้เรียนสามารถแบ่งขอบเขตระหว่างหน่วยความหมาย (B-Between Unit of Meanings) ได้ถูกต้อง ในเรื่องหน่วยความหมายในระดับหน้าที่ของหน่วยความหมาย หรือ function

ผู้เรียนใช้สัญลักษณ์ [] ด้วยปากกาสีแดง เพื่อแบ่งหน่วยความหมายระดับหน้าที่ในประโยค (B-Between Unit of Meaning) ใช้สัญลักษณ์ { } ด้วยปากกาสีน้ำเงิน เพื่อแบ่งความหมายระดับหน้าที่ของกลุ่มคำ และ ใช้สัญลักษณ์ () ด้วยปากกาสีเขียว เพื่อแบ่งความหมายระดับหน้าที่ของคำ (form) ภายในหน่วยความหมาย (W-Within Unit of Meaning)

ใช้สัญลักษณ์ เป็นการ "think aloud" ให้ผู้วิจัยทราบความคิด ในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ (function) ของหน่วยคำ (B-Between Unit of Meaning) และ

ความสัมพันธ์ของรูปคำ (form) ภายในหน่วยคำหมาย (W-Within Unit of Meaning) โดยใช้ ลูกศรชี้จากเหตุของการใช้ไวยากรณ์ลักษณะนั้นๆ ไปยังผลของการใช้

นอกจากนี้ ให้ผู้เรียนในกลุ่มทดลองฝึกการใช้กลยุทธ์การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ ความสัมพันธ์ (Functional Sentence Analysis, FSA) เพิ่มเติมที่ Writing Clinic ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-access Learning Center, SALC) ของสถาบันภาษา จุฬาฯ เพื่อให้สามารถตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ได้ด้วยตนเอง (self-editing)

4. ช่วงเวลาการเขียน ให้เขียนทุก 4 สัปดาห์ โดยผู้เรียนเขียนชิ้นงานที่ 1 และ 2 ก่อน สอบกลางภาคการศึกษา ในสัปดาห์ที่ 4 และ 6 และ ชิ้นงานเขียนที่ 3 และ 4 ก่อนการสอบ ปลายภาคการศึกษา ในสัปดาห์ที่ 9 และ 12 ตามกำหนดจำนวนชิ้นงาน ที่ผู้เรียนต้องเขียน ใน รายวิชาที่ทำการศึกษาวิจัยนี้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์คะแนนความถูกต้อง เพื่อดูพัฒนาการในการใช้ ไวยากรณ์ ที่นิสิตได้ทำการตรวจทานการเขียน (editing) ด้วยกลยุทธ์ FSA แล้วนำมาวิเคราะห์ ความถูกต้องในการในการใช้ไวยากรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลดูพัฒนาการตามคู่ความสัมพันธ์ของหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยคำ (Between Units of Meanings-B) และ ตามคู่ความสัมพันธ์ของ รูปคำ (form) ภายในหน่วยความหมาย (Within Units of Meanings-W) เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Means) ของคะแนนรวม ของคู่ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของแต่ละงานเขียน ทั้งหมด 31 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 14 คน และกลุ่มควบคุม 17 คน โดยใช้งานเขียนของทั้ง 31 คน และใช้ เฉพาะงานเขียนชิ้นที่ 2 – 4 ของทั้ง 2 กลุ่ม เท่านั้น (ชิ้นงานที่ 1 ไม่ถูกนำมาวิเคราะห์เนื่องจาก มีจำนวนนิสิตที่ส่งงานคืนกลับมาในจำนวนที่น้อยเกินไป) มาลงรหัสข้อมูล โดยเมื่อผู้เรียนทำ ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน ถ้าทำผิดจะได้ 0 คะแนน ในแต่ละลักษณะการใช้ไวยากรณ์ แล้วจึงนำ ค่าความถูกต้องทั้งหมดของแต่ละคู่ความสัมพันธ์มาใช้ในการคำนวณ

2. ใช้วิธีการคำนวณทางสถิติ Repeated Measure ANOVA เพื่อเปรียบเทียบ พัฒนาการความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้อง ในการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องโดยใช้คู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยความหมาย (B) ด้วยกลยุทธ์ FSA ในการตรวจทานงานเขียน ทั้ง 3 ชิ้นงาน รวมถึง ความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. ใช้วิธีการคำนวณทางสถิติ Repeated Measure ANOVA เพื่อเปรียบเทียบ พัฒนาการความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้อง ในการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องโดยใช้คู่ความสัมพันธ์เชิงรูป (form) ภายใน หน่วยความหมาย (W) ด้วยกลยุทธ์ FSA ในการตรวจทานงานเขียน ทั้ง 3 ชิ้นงาน รวมถึงความ แตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องผลของการใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) ในการตรวจทานการเขียนด้วยตนเอง ที่มีต่อความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ของนิสิตในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง II (Effects of FSA Self-editing for the Correctness of Grammatical Usage among Students Studying Experiential English II) โดยในงานวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาในรูปแบบการศึกษาแบบกึ่งทดลอง โดยมีกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ และกลุ่มทดลองที่ใช้กลยุทธ์ FSA ในการตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในการเขียน

ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ของทั้ง 3 ชั้นงานเขียน (ชั้นงานเขียนที่ 1 เก็บตัวอย่างได้ไม่มากพอจะทำการวิเคราะห์ จึงไม่ได้ใช้ในงานวิจัยนี้) การตรวจสอบความถูกต้อง ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มออกเป็น การจับคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยความหมาย (Between Units of Meanings – B) ทั้งหมด 4 คู่ความสัมพันธ์ และ การจับคู่ความสัมพันธ์เชิงรูปคำ (form) ภายในหน่วยความหมาย (Within Units of Meanings- W) ทั้งหมด 10 คู่ความสัมพันธ์ หลังจากนั้นวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยการวัดซ้ำ Repeated measure ANOVA โดยวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มและพัฒนาการของการใช้ไวยากรณ์ในงานเขียนทั้ง 3 ชั้นงาน พบผลวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยความหมาย (Between Units of Meanings – B) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลจากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และพัฒนาการของการใช้ไวยากรณ์ในงานเขียน ทั้ง 3 ชั้น ในการจับคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยความหมาย (Between Units of Meanings – B) ที่มีทั้งหมด 4 คู่ความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่า อิทธิพลหลักของชั้นงาน ($F(2,58) = 6.22, p = .004$) และคู่ความสัมพันธ์ FSA ($F(3,87)106.87, p < .001$) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบอิทธิพลของ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกับชั้นงาน ($F(2,58) = 3.92, p = .025$) ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกับคู่ความสัมพันธ์ ($F(3,87) = 11.48, p < .001$) และ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกับชั้นงานและคู่ความสัมพันธ์ FSA ($F(6,174) = 2.20, p = .045$)

จากข้างต้น หมายความว่าในคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ระหว่างหน่วยความหมายโดยรวมแล้ว กลุ่มทดลองมีคะแนนของแต่ละชั้นงาน สูงกว่ากลุ่มทดลอง และมีคะแนนที่ใช้คู่ความสัมพันธ์ได้ถูกต้อง สูงกว่ากลุ่มควบคุม รวมทั้งมีคะแนนความถูกต้องของการใช้คู่ความสัมพันธ์และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในระหว่างชั้นงาน ดีกว่ากลุ่มควบคุม โดยสามารถแจกแจงคะแนนของแต่ละชั้นงานและคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ระหว่างหน่วยความหมายได้ในตารางที่ 1

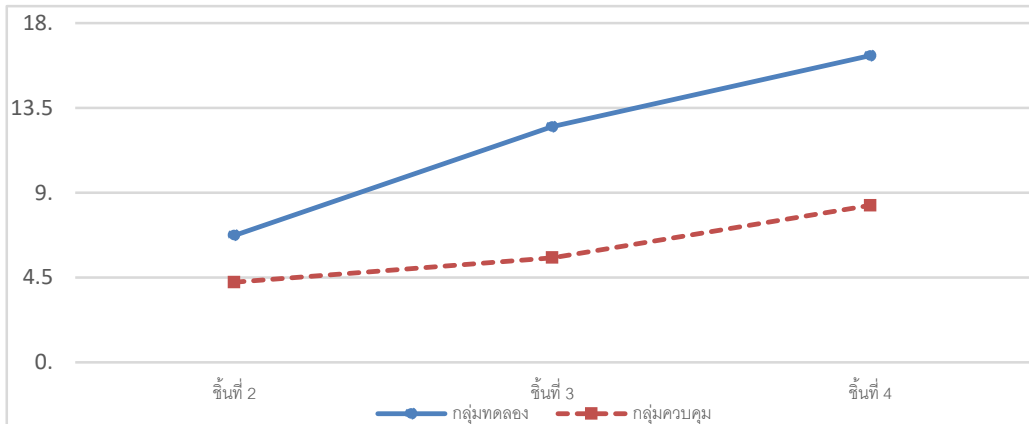
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความถูกต้องระหว่างกลุ่ม ในการใช้การตรวจทานการเขียนด้วยกลยุทธ์ FSA ด้วยคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยความหมาย (B-Between Units of Meanings) ในงานเขียนทั้ง 3 ชั้น

ชั้นงาน	คู่ความสัมพันธ์	คะแนนเฉลี่ย กลุ่มทดลอง	คะแนนเฉลี่ยกลุ่ม ควบคุม
งานเขียนชั้นที่ 2	Item 1 [Vt][Obj]	6.741	4.250
	Item 2 [Vi][Zero Obj]	0.808	0.816
	Item 3 [Main Cl][Co Conj][Main Cl]	1.545	1.691
	Item 4 [Main Cl][Sub Conj][Sub Cl]	7.094	6.581
งานเขียนชั้นที่ 3	Item 1 [Vt][Obj]	12.500	5.552
	Item 2 [Vi][Zero Obj]	0.857	0.174
	Item 3 [Main Cl][Co Conj][Main Cl]	1.357	0.769
	Item 4 [Main Cl][Sub Conj][Sub Cl]	7.786	5.032
งานเขียนชั้นที่ 4	Item 1 [Vt][Obj]	16.274	8.328
	Item 2 [Vi][Zero Obj]	1.018	1.213
	Item 3 [Main Cl][Co Conj][Main Cl]	0.952	0.431
	Item 4 [Main Cl][Sub Conj][Sub Cl]	6.792	5.424

โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเพิ่มเติมจากการดูค่าเฉลี่ยคะแนนความถูกต้องระหว่างกลุ่ม ในการใช้การตรวจทานการเขียนด้วยกลยุทธ์ FSA ด้วยคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยความหมาย (B-Between Units of Meanings) ในงานเขียนทั้ง 3 ชั้น พบว่า คู่ความสัมพันธ์ทั้ง 4 คู่ความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ระหว่างหน่วยความหมาย (B) ในงานเขียนทั้ง 3 ชั้นงาน พบว่ามีเพียงความความสัมพันธ์แบบที่ 1 [(Vt)(Obj)] เท่านั้น ที่พบพัฒนาการระหว่างแต่ละชั้นงานในรายบุคคลและมีพัฒนาการในแต่ละชั้นงาน รวมทั้งมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F(1,29) = 4.70, p = .038$) โดยความต่างที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นที่ช่วงงานเขียนชั้นที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังภาพที่ 1 กล่าวคือ กลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยวิธีการ FSA สามารถพัฒนาความถูกต้องของงานเขียนรายบุคคลได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม และมีคะแนนมากกว่ากลุ่มควบคุม โดยเฉพาะในการใช้งานคู่ความสัมพันธ์รูปแบบที่ 1 [(Vt)(Obj)]

ภาพที่ 1 คะแนนความถูกต้องของการใช้งานคู่ความสัมพันธ์รูปแบบที่ 1 [Vt][Obj] ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. วิเคราะห์ความถูกต้องในการตรวจทานโดยใช้คู่ความสัมพันธ์เชิงรูปคำ (form) ภายในหน่วยความหมาย (W-Within Units of Meanings) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลจากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มและพัฒนาการของการใช้ไวยากรณ์ในงานเขียนทั้ง 3 ชั้น ในการจับคู่ความสัมพันธ์เชิงรูปคำ (form) ภายในหน่วยความหมาย (W-Within Units of Meanings) ที่มีทั้งหมด 10 คู่ความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ผลงานวิจัยครั้งนี้ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและชั้นงาน ($F(2,58) = 2.04, p = .138$) และ กลุ่ม ชั้นงาน และคู่ความสัมพันธ์ FSA ทั้ง 10 ($F(18,522) = 1.59, p = .056$) ทั้งนี้ ในพบว่าอิทธิพลหลักของชั้นงาน ($F(2,58) = 36.37, p < .001$) และคู่ความสัมพันธ์ที่ใช้กลยุทธ์ FSA ($F(9,261) = 241.63, p < .001$) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มและคู่ความสัมพันธ์ ($F(9,261) = 7.73, p < .001$) ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ว่าคู่ความสัมพันธ์ใดบ้างที่มีความแตกต่างกันในคะแนนรวมของทุกชั้นงาน ซึ่งพบว่ามี คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 5 คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 7 คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 11 คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 12 และ คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 13 เท่านั้นที่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความถูกต้องระหว่างกลุ่ม ในการใช้การตรวจทานการเขียนด้วยกลยุทธ์ FSA ด้วยคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ระหว่างหน่วยความหมาย ในงานเขียนทั้ง 3 ชั้น

คู่ความสัมพันธ์	คะแนนเฉลี่ย กลุ่มทดลอง	คะแนน เฉลี่ยกลุ่ม ควบคุม	Mean sq	F	Sig
Item 5 [(det)[Sing CN]]	9.258	7.299	1.960	5.742	.023
Item 6 [(det)[UN]]	14.398	12.288	2.110	2.363	.135
Item 7 [(Present Participle/ V.ing/Adj)(N)]	0.978	0.383	.535	11.197	.002
Item 8 [(N)(Present Participle/ V.ing/Adj)]	0.183	0.212	-.030	0.058	.881
Item 9 [(Past Participle/V.3/Adj)(N)]	1.104	0.712	.392	3.411	.075
Item 10 [(N)(V.3/Adj./Past Participle)]	0.202	0.255	-.053	0.286	.597
Item 11 [(Det)(Adj)(N)(prep)(Det)(Adj)(N)]	12.510	6.799	5.711	20.770	.000
Item 12 [(Adv)(V)]	3.887	2.356	1.531	14.288	.001
Item 13 [(Adv) (Adj)]	0.887	0.360	.528	7.478	.011
Item 14 [(Adv) (Adv)]	0.245	0.030	.215	3.915	.057

อภิปรายผล

จากการใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) วิเคราะห์ประโยคในเชิงความสัมพันธ์ ในการช่วยตรวจทานการเขียนมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาได้อย่างถูกต้อง ของ 4 ชั้นงานเขียนในกลุ่มทดลอง (Experimental Group) และ ในกลุ่มควบคุม (Control Group) ทั้งก่อนและหลังทำการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาได้อย่าง

ถูกต้องระหว่าง กลุ่มทดลอง (Experimental Group) และ กลุ่มควบคุม (Control Group) ใน ทั้ง 3 ชิ้นงาน ระหว่างการใช้กลยุทธ์ FSA กับ กลยุทธ์ทั่วไป ทั้งในระดับชั้นคู่ความสัมพันธ์ ระหว่างหน่วยความหมาย (B) และ ระดับชั้นคู่ความสัมพันธ์ภายในหน่วย ความหมาย (W) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้ งานเขียน ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง II (Experiential English II) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนคนละ 4 ชิ้นงาน ในช่วงการเขียนทุก 4 สัปดาห์ ตลอดภาคการศึกษา

การอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาได้ อย่างถูกต้อง ของ 3 ชิ้นงานเขียน ในกลุ่มทดลอง (Experimental Group) และ ในกลุ่ม ควบคุม (Control Group) ทั้งก่อนและหลังทำการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ประโยชน์ในเชิงความสัมพันธ์ ในการช่วยตรวจทานการเขียนพบว่าการตรวจทานการเขียนโดยใช้โครงสร้างประโยคแบบ Functional Sentence Analysis (FSA) ที่ได้รับ input จากตัวแปรต้น 2 ตัว คือการฝึกการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยคำ (Between units of meanings-B) หรือ ในระดับหน้าที่ (function) และ การฝึกการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ภายในหน่วยคำ (Within units of meanings หรือ ในระดับรูปคำ (forms) ที่ ส่งผลต่อ ตัวแปรกลาง คือ การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคโดยใช้กลยุทธ์ FSA และ ส่งผล โดยตรงต่อตัวแปรตาม คือ ความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ เพื่อวิเคราะห์ค่าความแตกต่างใน เชิงประจักษ์ของงานเขียน 3 ชิ้น ของผู้เรียน

ในภาพรวมจากผลงานวิจัยนี้ กลุ่มทดลองมีคะแนนความถูกต้องตามหลักการใช้ ไวยากรณ์มากกว่าในกลุ่มควบคุม การสอนกลุ่มทดลองด้วยกลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) จึงเป็นการทำให้ผู้เรียนเห็นรูปแบบไวยากรณ์ในลักษณะของความสัมพันธ์ที่ เชื่อมโยงที่นำไปใช้ในการเขียน (writing) ได้ ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผลงานวิจัยของ Muhsin ที่พบว่า ความสัมพันธ์ที่ผู้เรียนมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ซับซ้อนส่งผลให้ความสามารถ ในการเขียนมีคะแนนที่ดีขึ้นและถูกต้องมากยิ่งขึ้น (Mushin, 2015)

1. การเปรียบเทียบ คะแนนความถูกต้องในการใช้คู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ในการตรวจทานการระหว่างหน่วยคำ (Between units of meanings-B) ในงาน เขียนทั้ง 3 ชิ้น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากผลการวิจัยคะแนนความถูกต้องของการใช้คู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ พบว่าผู้เรียนที่ เรียนด้วยกลยุทธ์การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์ในการใช้ไวยากรณ์ตรวจทานการเขียน ด้วยตนเอง (Functional Sentence Analysis, FSA) นี้มีความเข้าใจในการใช้การแบ่งหน่วย ความหมาย ตามคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ (function) ได้ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนด้วยวิธีการ ดังกล่าวทั้งในระดับบุคคลและระดับกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ คู่ที่ 1

[Vt][Obj]) ที่มีคะแนนความถูกต้องในด้านนี้เพิ่มขึ้นในทุกชิ้นงาน และมีคะแนนมากกว่าในกลุ่มควบคุม

เมื่อพิจารณาเพียงคู่ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ คู่ที่ 1 [Vt][Obj] ที่เป็นคู่ความสัมพันธ์เดียวที่มีพัฒนาการระดับบุคคล และมีคะแนนที่สูงกว่ากลุ่มควบคุม เนื่องจากการใช้งานคู่ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นคู่ความสัมพันธ์หลักที่ถูกใช้งานบ่อยในงานเขียนของผู้เรียนทั้งในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง และมากกว่าคู่ความสัมพันธ์อื่นๆด้วย ซึ่งในการเรียนรู้การเขียน และการฝึกเขียนที่สม่ำเสมอ จะเป็นหนทางในการทำให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการเขียนและใช้งานได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น หากใช้ร่วมกับกลยุทธ์การตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนด้วยตนเอง (Functional Sentence Analysis, FSA) นี้ เป็นสิ่งที่ช่วยอย่างยิ่งในการที่ผู้เรียนจะสามารถเขียนชิ้นงานได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการตรวจทานการเขียนด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ด้วยตนเอง และสามารถพัฒนาการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น จนถึงขั้นที่ใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Taufik & Cahyono, 2020)

อย่างไรก็ตาม หากดูที่ผลรวมของงานทั้ง 3 ชิ้นจะเห็นว่า คู่ความสัมพันธ์ 3 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 [(Vt)(Obj)] แบบที่ 2 [(Vi)(Zero Obj)] และแบบที่ 3 [Main Cl][Co Conj][Main Cl] ที่กลุ่มที่ผู้เรียนโดยใช้กลยุทธ์ FSA มีคะแนนการใช้งานที่ถูกต้องสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้กลยุทธ์ FSA จึงสะท้อนให้เห็นว่า การเรียนด้วยกลยุทธ์ FSA ส่งผลให้มีความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนงานมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนการใช้กลยุทธ์ FSA

2. การเปรียบเทียบ คะแนนความถูกต้องในการใช้คู่ความสัมพันธ์เชิงรูปคำ (form) ในการตรวจทานการเขียน ภายในหน่วยความหมาย (With Units of Meanings-W) ในงานเขียนทั้ง 3 ชิ้น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากผลการวิจัยคะแนนความถูกต้องของการใช้คู่ความสัมพันธ์เชิงรูปคำ พบว่าผู้เรียนที่ใช้กลยุทธ์ FSA ในการตรวจทานการใช้ไวยากรณ์ในการเขียน มีความเข้าใจในการใช้การแบ่งหน่วยความหมาย ตามคู่ความสัมพันธ์เชิงรูปคำได้ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้กลยุทธ์นี้ โดยทำได้ดีในระดับกลุ่ม กล่าวคือเมื่อดูที่ผลรวมของงานทั้ง 3 ชิ้นงานแล้ว จะเห็นว่า คู่ความสัมพันธ์ 5 แบบ ได้แก่ คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 5 [(det)(Sing CN)] คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 7 [(Present Participle/ V.ing/Adj)(N)] คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 11 [(Det)(Adj)(N)(prep) (Det)(Adj)(N)] คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 12 [(Adv)(V)] คู่ความสัมพันธ์แบบที่ 13 [(Adv) (Adj)] ที่กลุ่มที่ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ FSA มีคะแนนในการใช้ที่ถูกต้อง สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้กลยุทธ์นี้ จึงสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนโดยใช้กลยุทธ์ FSA ส่งผลให้มีความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ในงานเขียนงานมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้กลยุทธ์นี้

การที่ทั้ง 5 คู่ความสัมพันธ์ข้างต้น มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ผู้เรียนที่ใช้กลยุทธ์ FSA กับ ผู้ที่ไม่ได้ใช้กลยุทธ์ดังกล่าว เป็นไปได้ว่าเนื่องจากเป็นการใช้คู่ความสัมพันธ์ภายในหน่วยความหมาย มีความซับซ้อนกว่าการใช้คู่ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยความหมาย อย่างไรก็ตาม การใช้กลยุทธ์ FSA จะทำให้ผู้เรียน ใช้หลักไวยากรณ์ในเชิงวิเคราะห์ในการเขียนระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับแนวทางเดียวกันกับผลงานวิจัยของ Muhsin (2015) ที่หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางไวยากรณ์ที่ซับซ้อน ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนงานเขียนที่ดีและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามก็ยังมีอีกหลายความสัมพันธ์ที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ซึ่งอาจเกิดจากการที่มีจำนวนการใช้งานที่น้อยจนไม่เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างกลุ่มและระหว่างงานเขียนต่าง ๆ

จากงานวิจัยนี้จะเห็นได้ว่าการเรียนด้วยการใช้กลยุทธ์ FSA นี้ เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนในการที่สามารถเขียนงานเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษได้ดีกว่า ในกลุ่มที่ไม่ได้เรียนด้วยกลยุทธ์ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ (2556) ที่รายงานว่าการสอนกลยุทธ์ FSA ทำให้ผู้เรียนความต้องการความรู้ทางด้านโครงสร้างทางภาษาค่อนข้างมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงแสดงให้เห็นว่า การเรียนด้วยกลยุทธ์ FSA ผู้เรียนสามารถเขียนงานเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนและใช้กลยุทธ์นี้

ข้อจำกัดงานวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ และ จากการทำการวิจัยครั้งนี้ จะให้ได้ว่า ข้อจำกัดในเรื่องเวลาในการฝึกการใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) ให้กับผู้เรียนยังต้องการเวลาในการฝึกฝนมากขึ้น โดยเฉพาะใน item ที่แสดงผลการไม่ได้ถูกใช้ หรือ การไม่แสดงการพัฒนาการ หรือ แสดงการพัฒนาการในระดับน้อย หรือ ปานกลางเนื่องจากในงานวิจัยนี้ ได้ทำการฝึกผู้เรียนเฉพาะในสัปดาห์ที่ 2 ทำให้ผู้เรียนบางคนมีความเชี่ยวชาญไม่เพียงพอในการใช้กลยุทธ์ FSA ในการตรวจทานเพื่อให้เกิดความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ในการเขียน ทั้งนี้เนื่องจาก เนื้อหาวิชาที่ต้องสอน ต้องเป็นไปตามประมวลรายวิชาและตามเวลาที่กำหนดไว้

ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยเรื่องนี้

ผลจากการวิจัย สามารถนำไปใช้ทำบทเรียนสำเร็จรูป (ทั้งในรูปแบบสื่อออนไลน์ หรือ ในรูปแบบเรียน) โดยบทเรียนนั้นสามารถ นำหนังสือ กลยุทธ์การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์: การตรวจการเขียนด้วยตนเอง ของ จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ (2563) เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาในลักษณะการไวยากรณ์ที่ถูกต้องได้ด้วยตนเอง เพราะการวิเคราะห์งานเขียนของตนเองผ่าน กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) นั้นจะทำให้ผู้เรียนรู้ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่

แต่ละบุคคลมักเกิดข้อผิดพลาดซ้ำ ๆ แล้วจึงสามารถฝึกฝนไวยากรณ์ที่บุคคลพลาดให้สมบูรณ์ได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

สืบเนื่องจากผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ งานวิจัยในอนาคตที่น่าจะทำได้ คือ การพัฒนาทั้งบทเรียนเป็นรูปเล่ม (hard- software) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ของผู้เรียนตามระดับความสามารถของแต่ละคน

อีกทั้งยังสามารถเพิ่มวิธีการเก็บข้อมูลของงานวิจัยในระดับการใช้งานที่ถูกต้องที่เป็นมาตรฐาน เนื่องจากผลงานเขียนของผู้เรียนอาจทำให้มีปริมาณการใช้หลักไวยากรณ์ที่ไม่หลากหลายมากนัก จึงควรมีข้อทดสอบที่สามารถระบุหลักไวยากรณ์ที่ต้องการศึกษาเพิ่มขึ้น เช่น การทำข้อสอบข้อเขียนที่ต้องการคำตอบแบบสั้น ๆ แต่จำเป็นต้องใช้หลักไวยากรณ์ที่ผู้วิจัยต้องการทดสอบ หรือข้อสอบแบบ error เพื่อเป็นการยืนยันผลงานการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) ทั้งในงานเขียนทั่วไปและในการแสดงความเข้าใจการใช้หลักไวยากรณ์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมลวัน สั้งสีแก้ว. (2561). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. URI: <http://cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/1322>.
- จรรยา เกณี. (2549-2550). การประเมินผลความต่อเนื่องและความเหมาะสมของหลักสูตรรายวิชาไวยากรณ์และทักษะการเขียน (Grammar and Writing Skills). **วารสารภาษาปริทัศน์**, ปีที่ 23, ฉบับที่ 23.
- จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. (2563). **กลยุทธ์การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์: การตรวจการเขียนด้วยตนเอง**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. (2562). การใช้กลยุทธ์การวิเคราะห์ประโยคเชิงคู่ความสัมพันธ์ในการตรวจทานงานเขียน. **วารสารภาษาปริทัศน์**, ปีที่ 34 (ฉบับที่ 34).
- จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. (2556). **การประเมินผลหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย** รายงานการวิจัย. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. (2539-2540). เทคนิคเพื่อการพัฒนาการเขียน **วารสารภาษาปริทัศน์** ปีที่ 16, (ฉบับที่ 16), หน้า 40.
- จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. (2562). **ผลการใช้กลยุทธ์ Functional Sentence Analysis (FSA) ในการตรวจทานการเขียนด้วยตนเอง ที่มีต่อความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ของนิสิตในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง II**. รายงานการวิจัย. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. (2557). มาตรฐานจรรยาบรรณคณาจารย์: การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และ ร่างประมวลจรรยาบรรณคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ..... **วารสารสภาคณาจารย์** จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 42 (ฉบับพิเศษ), หน้า 70.
- จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. (2547). ภาษา/การเมือง. **The City Journal**. ปีที่ 1 (ฉบับที่ 4), หน้า 9.
- ดวงกมล ฐิตเวส. (2554). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอน ภาควิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. URI: <http://hdl.handle.net/123456789/146>.
- ทรงพร ทาเจริญศักดิ์. (2539-2540). นักศึกษากฎหมายต้องการอะไร. **วารสารภาษาปริทัศน์** ปีที่ 16 (ฉบับที่ 16), หน้า 61.

- สุภาณี ชินวงศ์. (2542-5443). ความสามารถในการเขียนงานเชิงวิชาการของนิสิต คณะ
วิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **วารสารภาษาปริทัศน์** ปีที่ 18 (ฉบับที่ 2542-
5443), หน้า 13.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนภาษาอังกฤษ**. รายงานการวิจัย. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ ศรีวิชัย. (2555). ความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษา. ใน มาลี คงวรรณนิติ และ คณะ. **รายงานวิจัยฉบับที่ 259 เรื่อง
โครงการวิจัยในชั้นเรียน คณะศิลปศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 1/2553**.
มหาวิทยาลัยพายัพ.
- ปาริชาติ นาคะตะ. (2542). **คำและส่วนประกอบของคำภาษาอังกฤษที่มีรูปซ้ำหรือคล้ายคลึง
กัน**. รายงานการวิจัย. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อติศรา กาทึบ. (2547). การสอนโครงสร้างประโยคเพื่อปรับปรุงการเขียนตอบคำถามอัตินัย.
วารสารภาษาปริทัศน์, ปีที่ 21 (ฉบับที่ 21), หน้า 78.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). **การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริเฉทภาษาอังกฤษในระดับ
ต่าง ๆ**. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2537). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2556). **การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**.
กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.

ภาษาอังกฤษ

- Abdulsata, P. (1999). **An Error Analysis of Srinakharinwirot University Second-Year English Major Students Compositions**. M.A.Thesis, Srinakharinwirot University.
- Boompattanaporn, P. (2008). Comparative Study of English Essay Writing Strategies and Difficulties as Perceived by English Major Students: A Case Study of Students in the School of Humanities. **The University of The Thai Chamber of Commerce Academic Journal**, 28(2), 76-90.
- Butt *et.al.* (2000). **Using Functional Grammar (Second Edition)**. Sydney: Macquarie University.
- Collins. (1987). **COBUILD English Language Dictionary**. London and Glasgow: Collins.
- Christian M.I.M, .Matthiessen. (2014). Revised Halliday, M.A.K. **Introduction to Functional Grammar (Fourth Edition)**. London: Routledge.
- Dickins, Pauline M., Rea and Edward G. Woods. (1988). Some Criteria for the Development of Communicative Grammar Tasks. **TESOL Quarterly**, 22 (4), p.623-646.
- Ellis, Rod. (1997). **Second Language Acquisition in Context**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Greenbaum, Sidney. (1996). **Oxford English Grammar**. New York: Oxford University Press.
- Honsa, S. (2013). Self-assessment in EFL Writing: A Study of Intermediate EFL Students at a Thai University. **Voices in Asia**, 1(1), 34-57.
- Kaweera, C. (2013). Writing Error: A Review of Interlingual and Intralingual Interference in EFL Context. **English Language Teaching**, 6, 9-18.
- Krachen, Stephen D. (1987). Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory. **Methodology in TESOL: A Book of Reading**. Sydney: Newbury House Publishers.
- Longman Dictionary of Contemporary English**. (1978). London and New York: Longman.
- Macquaries Dictionary**, 3rd edition. (1977). Sydney: Macquarie Library Pty Ltd.
- Michael Halliday. (1994). **An Introduction to Function Grammar**, 2nd edition. London: Edward Arnold.

- Lock, Graham. (1996). **Functional English Grammar: An Introduction for Second Language Teachers**, Second Printing. USA: Press Syndicate of University of Cambridge.
- Rogers, Carl. Client Centered Therapy. Cited in H.Douglas Brown. **Principles of Language Learning and**
- Sermsook, K., Liamnimitr, J, and Pochakarn, R. (2017). **An Analysis of Errors in Written English Sentences: A Case Study of Thai EFL Students**. Retrieved from: <http://www.scholar.google.co.th>. English Language Learning. html. On February 8, 2017.
- Stern, H.H. (1983). **Fundamental Concepts of Language Teaching**. England: Oxford University Press.
- Sudruthai Arunsiro. (2013). An Analysis of Textual Metafunctional in Thai EFL Students' Writing. **Research on Youth and Language**, 7 (2), 160-174.